

wuorikautiset

pääkirjoitus

Tällä kertaa ajattelin kertoa teille hakasta. Hakka on Brion valmistama, ehkä maailman järkevin lelu, josta on iloa myös jo vähän vartuneemmallekin kansanosalle. Kun maailma vituttaa, niin hakka auttaa.

Rauhattomalle sielulle voi hakasta löytyä apu myös raadin kokouksiin. Puhuttaessa tärkeistä asioista voi keskittyminen välillä herpaantua ja liiallinen energia pyrkiä ulos. Tällöin voi jälleen turvautua hakkaan. Hakan käyttämisessä raadin kokouksissa on kuitenkin yksi huono puoli. Se lievästi hermostuttaa muita kokoukseen osallistuvia raatilaisia. Eikä hakasta kokemuksen mukaan ole mitään iloa kun sen takavarikoi vierustoveri.

Sitten voimmekin siirtyä asiaan. Kohta loppuu tekosyy opiskelamatta jättämiseen. Ouch. Koko norsunnahkaa tulee jätetön ikävä, vaikka kukaan tuskin mihinkään katoaakaan. Ja itse saa tehdä vielä yhden lehden!

Ja Niin, tämän lehden teema oli muuten Cosmopoltan, aiheestan saatettiin tosin eksyä himan sivuraiteille...

Myös tässä tekstissä oli pointti rivien välissä.

Salla

- 2 Pääkirjoitus
- 3 Toimitus
- 4 Puhiksen Pöhinät
- 5 Vääpelin Veisut
- 6 Kuin kaksi Mariaa
- 7 Kirja-arvostelu
- 8 Horoskooppi
- 9 Huiputusyliopisto
seikkailee jälleen
- 10 Länsimetrossa kytee
uraani-katastrofi
- 13 Leidit lomalla
- 17 Vanhojen excursio
- 19 Sin City
- 20 Kuukauden asento

TOIMITUS

Jussi Alantie
Minna Alantie
Iita Kejonen
Jenni Kivi
Lotta Lehtikainen
Ville Touronen
Timo Tuominen
Tapio Koukkari
Maria Leikola
Jyy Niskala
Alexandra Zühlke

Kiitokset:
Marleena Ahonen
Essi Puustinen
Katri Honkanen
Raati 2010

Julkaisija/osoite:
Vuorimieskilta
Vuorimiehentie 2
02150 Espoo

Puhiksen Pöhinät

Vuosi lähenee uhkaavasti loppuaan. Alkaa olla aika siirtyä pois kiltiksen takahuoneesta ja luovuttaa konduktöörinlakki eteenpäin. Mieli on uskomattoman haikea, ei ole helppoa jättää taakseen maailman upeimman killan korkeinta pallia. Takana on ikimuis-toinen vuosi täynnä Mining Jumboja, ruiskubetonointia ja kaljako-rinsinistä temmellystä.

Onneksi mahtavan Ollin kätösiin voi turvallisim mielin luovuttaa avaimet Norsunnahkatorniin ja pelkään nallepuvunkin täyttyvän jopa yliäyräittänsä. Ei minusta kuitenkaan vielä kokonaan eroon pääse! Lupaam jatkaa vielä porukoissa, pitää narinan minimissä, äänen kaakossa ja siirtyä Puutarhanhoidon piiriin.

Ihanin kilta ja rakas raatini, you rock!

Vuorimies voittaa aina.

Puheenjohtajanne,

Marski

Vääpelin Veisut

Hui kun on syksy rullannut kovaa vauhtia eteenpäin! Kohta ollaan jo joulun puolella, hupsveikkaa. Mitä kaikkea sitä onkaan parin kuukauden aikana ehtinyt tapahtua? Tänään minua laulatti kovasti, joten muistelen tempauksia laulujen sävelin...

Waraslähdössä fanttipalloiltiin:

Pomputan palloa, pom pom.
Siinä sitä jotakin on ai ai ai.
Pomputan palloa, pom pom.
Näinkö ihmisiin tutustutaan, niin varmaan.
Leikkimieli arjen vie harmaan.
Tahdot varmaan pomputtaa näin.

Ensimmäisten päivien jälkeen vanhemmat tieteenharjoittajat tekivät teistä havaintoja:

∴:Vuorifuksit, vuorifuksit,
ne lystikkäitä on∴:
∴:Ei korvia, ei korvia,
ei häntää laisinkaan∴:

8.11. Koeporaus:

Hän rasteilla nyt kiertelee
ja kysymyksiin vastailee,
sit illan päätteks julistan,
on hänkin kelpo VUORIMIES!

Mulla on ollu megakiva
syksy teidän kanssa! Ilolla olen seurannut puuhailujanne Otaniemessä ja nähnyt teidän kasvavan ensimmäisten viikkojen eksyneistä fukseista äänekkäiksi Vuorimiehiksi. Matkaa wappuun (mikäli se järjestetään) on vielä muutaman peninkulman verran. Ennen kevään tapahtumia on hyvä rauhoittua jouluna, jotta jaksaa taas hypätä temmellysten kyytiin kevään kynnyksellä.

Wappu on tuolla edessämme jossain
Mennään, mutta ajetaan hiljempaa
Toivon, ettei matka loppuis ollenkaan
Tämä voi olla
koko elämämme ihanin vuosi
Ajetaan hiljempaa
Toivon, että matka jatkuu, jatkuu vaan.

Syksyn aikana hankittiin haalarit!

Haalarit on kiva juttu, kiva juttu, kiva juttu.
Haalarit on kiva juttu, hankitaan ne.
Tiimi pian kasataan, kasataan, kasataan.
Tiimi pian kasataan, ei kun hommiin.
Sponsoreita satelee, satelee, satelee.
Sponsoreita satelee, tonneittain.
Haalarit sovitetaan, hankitaan, tilataan.
Haalarit jo tilataan, ajoissaa-a.
Risteilyllä marssitaan, tanssitaan, lauletaan.
Risteilyllä pompitaan haalareissa!

Tiistaina 19.10. tehtiin fuksiexcu:

Ovakon tehtaat kun valloitettiin,
va-va-va-valloitettiin,
va-va-va-valloitettiin,
Ovakon tehtaat kun valloitettiin,
ei viinaa tarvittukaan
-ollenkaan.

Illalla tarjottiin vain olutta,
va-va-va-vain olutta,
va-va-va-vain olutta,
Illalla tarjottiin vain olutta,
ei muuta ois tarvittukaan
-todellakaan.

Kevättä odottavin terkuin

Fuksivääpelinne

Essi

Kuin Kaksi Mariaa

Asmo Pasanen

Mainoskasvo

Fuksit vuosimallia -09

Fuksit vuosimallia -81

Jani Feilman ja Jussi Alantie

Kirja-arvostelu:

Juhlat, Jubileumit

Tauno Ruske

Tauno Ruskeen uusi teos on dekkari-trilleri, joka sijoittuu Otaniemeläiseen teekkarikulttuuriin ja sen synkimpiin salaisuuksiin.

Espoolainen kaikkítietájá Valtteri Pitkánen löytyy murhattuna Smökin takaa roskiksesta alasti veressään runsaasti alkoholia. Ruumiin nyrkkiin puristuneesta kädestä löytyy paperilappu johon on huteralla käsikirjalla kirjoitettu "Juhlat, jubileum - nehán tarkoittaa samaa asiaa". Koska Espoolaiset poliisit ja eritoten teekkarit ovat pihalla korkeammasta kulttuurista, kutsutaan paikalle kulttuuriantropologian moniosaa ja sattumalta Pitkásen kaukainen sukulainen Bob "Robert" Longjohn, joka ryhtyy tutkimaan mysteeriä.

Mutta ruumiita alkaa löytyä lisää ja yhdistävänä tekijänä on Vuorimieskillan jäsenyys, ja eritoten läsnäolo vuosijuhlaviikon laulusaunassa. Kaikki läsnäolijat ovat joko mystisesti kadonneet tai löytyneet murhattuina. Mitä on tapahtunut?

Teos vie lukijan syvälle Otaniemen alakulttuureihin, aina wappulehtien ja -julkaisujen saloista kaikkein pyhimpään: teekkarilauluihin. Mitä Valtteri on saanut selville? Onko huumori ja iloisuus vain peiteoperaatio jollekin suuremmalle? Mistä ne kaikki laulut oikein tulevat? Entä ne mystiset jalanjäljet? Salaisuus toisensa perään aukeaa lukijalle.

Kirja on erittäin tiivistunnelmainen ja kirjailija vakuuttaa tapahtumapaikkojen olevan autenttisia. Odotettavissa onkin turistiryntäys Otaniemeen kirjan tapahtumapaikoille. Ruskeen aiempaan tuotantoon tutustuneet eivät tule pettymään, ja heille se onkin oiva lisä joulun ajan lukemistoon.

****/*****

Elämä kulkee rasvaisesti, kuin täffän keskiviikko-spagetti suolistosta pönttöön. Heivaa siis koulu-kirjat nurkkaan ja lähde marinoimaan itsesi johonkin juottolaan. Hyvällä tsägällä voit jopa saada, mutta et tälläkään kertaa oikeasti.

Ulkona on kylmä ja se vi-tuttaa sinua armotto-masti. Mene koulusta tai töistä kotiin handel-n kautta ja osta pullo si-säistä villapaitaa. Tämän jälkeen voit mennä etsimään oinaita juotto-loista. Heräät aamulla putkasta.

Itäisen linnunradan tähdistö on nyt vaan semmoisessa asennossa, että tenttisi eivät varmasti mene läpi. Turha siis edes mennä niihin, vaan suuntaa lähimpään juotto-laan.

Elämä on kuin paketti hub-babubbaa, joten ota poskeen, jauha ja puhalla kuplia. Ten-titkin tuntuu menevän läpi, kuin väärä raha siwan kas-salla, joten ainoa varteen otettava vaihtoehto tehdä syvempää itseanalyyysiä on painella baariin.

Elämä on laiffii ja puu btt:tä. Elämäsi on myös murros-vaiheessa, joten lähde vuori-miehentien tuonpuoleiseen kiskomaan jallua ja huutamaan "Tahdon Kallen vessaan". Elä välitä vaikka saisitkin Miikan.

Hommat kusevat pahemmin, kuin salkka-reiden juoni ja näyttelijät. Siitä huolimatta vitosia heruu tenteistä ja laktoositon UHT-maito on hyvää sellaisenaan. Valko-venäläiset naamariin ja juottolaan jat-koille. Tanssi waka-wakaa.

Olet iloinen, kuin Leinosen aamu ilman pahaa kahvia ja tili ryyppätyn illan jälkeen näyttää yhtä positi-iviselta. Samanlainen reissu vielä ja tuplane-gatiivisuus tuottaa positiivisen yllätyk-sen: Kilpeläinen kertoo ehvitsin.

Rapulla on aina rapula. Sama pätee tenttien läpimenoon: Konttaamisen kautta tappioon on jo tuttu tunne. Viikon onnen-esineesi on kossu-pullo.

Senhän sanoo jo skoopin nimikin, ettei tälläkään kertaa teekkar-irakkausasioissa mene nappiin. Pa-remman puuttees-sa kannattaa lukea vaikka tenttiin, vaikka titanic:kin upposi neitystmat-kallaan.

Dokaaminen on yhtä kivaa, kuin sodexhon ruoasta nauttimen ilman litraa tabascoa. Jostain kumman syystä luennoilla käynti mais-tuu ja noppia kertyy. Kannattaa tarkkailla merihevosia kevää-mällä.

Tentit paukkuu läpi, kuin laktoosivam-maisen hanuri litran maitotuopin jälkeen. Nyt kannattaa lähtee hetimiten kei-tolle, ettei valmist-umisen pelko voita liskopelkoa. Onnen-esine: liiskautunut sämpylä.

Nyt menee hyvin ja sen huomaa. Elämä on kuin kiltiksen kahvi: hyvää jos joku on viittinyt suorittaa aamupesun. Fiilis loistava kuin tiskattu kahvikuppi. Itsehän et sitä tiskannut!

Huiputusyliopisto seikkailee jälleen

Muut Lainekoalition jäsenet ovat ottaneet oppia huiputushengestä kunniaa ja mainetta niittäneeltä Biotuotelaitokselta. Suoranainen nimenmuutosaalto on käynnistymässä mitä erilaisimpien koulutusohjelmien houkuttelevuuden parantamiseksi.

Esimerkiksi rakennusmestarien laitos on ottamassa vetonaulakseen Geotutetekniikan koulutusohjelman, jonka osaamisaluetta olisi eritoten minerologisten luonnonvarojen hyödyntäminen infrastruktuurallisissa kehitys-projekteissa, sekä geoteknisten makrotason tyhjien tilojen luominen ihmisen ja luonnon

harmonian ja yhteiselon koventamiseksi.

Lisäksi koulutusohjelman anteihin kuuluu Euroopan laajuinen European Economical Exploitation of Geocavities Course, jonka aikana eri eurooppalaisissa huiputusyliopistoissa opiskellaan erilaisten geominerologisten resurssien muuttamista rahavirroiksi, business-to-business toimintamalleja geomateriaali-aloilla ja it-pohjaisten ratkaisujen hyväksikäyttöä minerologisten luonnonvarojen hyödyntämisessä

Länsimetrossa kytee uraanikatastrofi!

Wuorikautisten toimitus on huomannut tenttiin lukiessaan että länsimetron louhintajäte sisältää vaarallista uraania. Uraani tunnetusti aiheuttaa syöpää, on myrkyllinen raskasmetalli, on osallisena kaikissa maailman ydinräjähdyksissä, aiheutti tsernobylin voimalaonnettomuuden, suisti Kreikan valtiontalouden syöksykierteeseen ja uusimpien tutkimusten mukaan hoitaa vanhuksia erittäin huonosti. Tästä syystä Wuorikautiset päätti ottaa uraanin tarkempaan syyniin, ja selvittää onko länsimetro vain keppihevonen uraanin louhinnan aloittamiselle maamme pääkaupungin uumenissa.

Helsingin geoteknisellä osastolla työskentelevä DI Jussi Haiko oli haluton vastaamaan toimituksen esittämiin kysymyksiin. ”[En] tiedä, että onko kukaan edes tutkinu”, ”ei oo kyllä mitään käsitystä” ja ”en kyllä osaa sanoa” olivat vastaukset tiedusteluihin mahdollisista länsimetron louhintajätteen uraanipitoisuuksista ja länsimetron louhinnan todellisista tarkoituksista. Tästä päättelimme virkamieskunnan olevan liian lähellä mahdollisia uraanikytöksiä ja olevan koulutetut vastaamaan ”oikealla” tavalla.

Virkamieskunnan nuiva suhtautuminen tutkivaan journalismiin aiheutti tarpeelliseksi tutkia asiaa itse. Länsimetron tunnelien poikkipinta-ala on 72 m^2 ja tunneliston pituus 13,9 km. Näin ollen kiveä louhitaan yhteensä 2,7 miljoonaa kuutiometriä, joka tarkoittaa 7,2 miljoonaa tonnia (graniitin tiheys $2,7 \text{ t/m}^3$). Kun tunnetaan Helsingin seudun kallioperän graniitin uraanipitoisuus, jopa 10 wppm, saadaan selville että louheessa on uraania jopa 72 tonnia. Tällä määrällä uraania voidaan Suomen ydinvoimaloita käyttää 0,21 vuotta (raakauraanin tarve 340

t/a)! Siis 2 kuukautta, 16 päivää, 5 tuntia, 38 minuuttia ja 49 sekuntia!

Työtunneleiden louhinta on Espoon puolella jo täydessä vauhdissa ja louhetta kulkee ihmisten kotien läheisyydessä. Yksi kuitenkin loistaa poissaolollaan: varoitukset erittäin vaarallisista kuljetuksista. Rekkalastillinen louhetta saattaa sisältää jopa puoli kiloa uraania, mutta espoolaisia ei ole tästä vaarasta varoitettu millään tavalla! Samaan aikaan kun kotimaan media jauhaa Kainuun uraanihankkeita, ihmisiä myrkytetään korkeimman omakätisesti pääkaupunkiseudulla. Venäjän metsäpalot, citykarhut ja Itä-Helsinkiläiset puukojengit ovat pieni murhe kun uraani kalvaa luustoa sisältäpäin ja kiusallaan erottaa ihmisiä kirkosta.

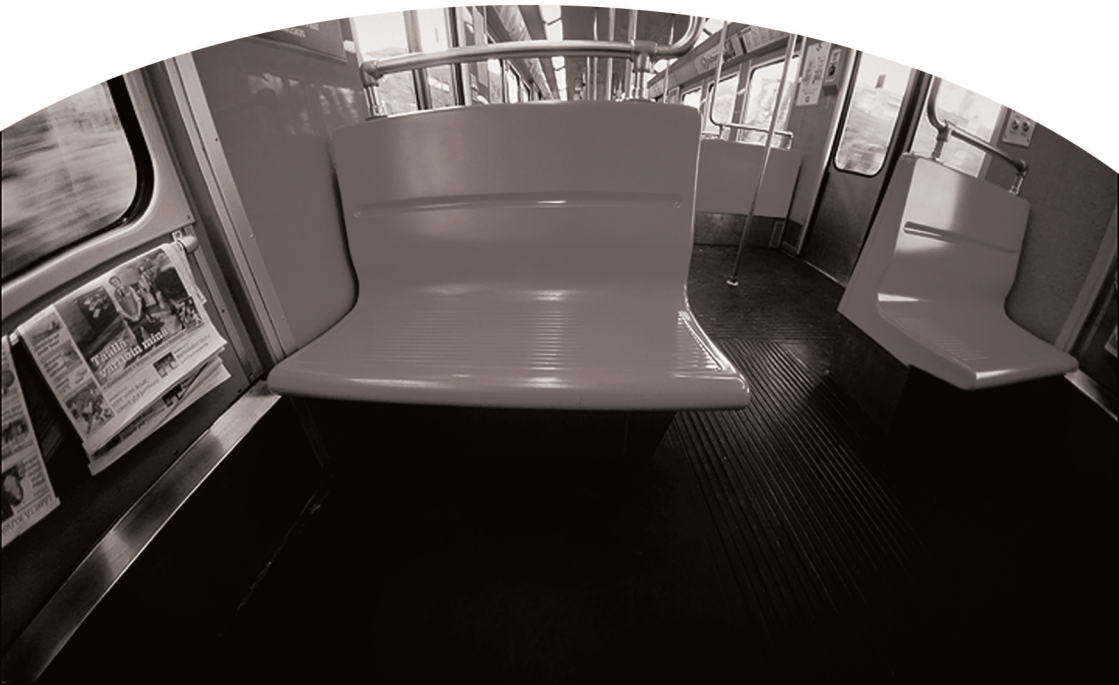
Ja ei huomiotta sovi jättää niitä useita Vuorimiehiä, jotka kalliorakennuksen ovat omakseen ottaneet, kuinka he yhteiskunnan välintämättömyyden takia pilaavat terveytensä vain siksi, että Prisman kylmäkoneet saivat halpaa sähköä. Uraanin takia he joutunevat loppuelämänsä kärsimään naispuolisista esikoisista, heikentyneistä neurokognitiivisista kyvyistä, kroonisesta väsymyksestä,

hiusten lähdöstä, yskästä, kutinasta, silmä- ja korvatulehduksista, virtsan uraanipitoisuudesta ja lukuisista muista oireista joista terve ihminen ei kärsi.

Tämä kaikki on tietysti shokeeraavaa ajatellen, että käytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitusta ei ole vielääkään ratkaistu, vaikkakin viime viikolla eräs Teuvo Pielavedeltä lupasi humalapäissään ottaa jokusen säkillisen takapihalleen. Myös matkailun odotetaan kärsivän, sillä eihän ihmiset halua ajaa metrolla jonka takia on jouduttu louhimaan uraania eikä Espoo pääkonttoreineen ja Farmari-Volvoineen viehätä turisteja enää laisinkaan samalla tavalla. Turismi Espoossa saa näin lopullisen kuoloniskun.

Länsimetron toimitusjohtaja, Espoon kaupunginjohtaja, YK:n pääsihteeri sekä eräs nainen bussipysäkillä kieltäytyivät vastaamasta toimituksen kysymyksiin. Tämän tiesimme jo etukäteen, joten emme vaivautuneet edes kysymään halukkuutta haastatteluun.

Leidit lomalla - ISW Trondheim 2010

Matkailijat: Maria Helle ja Maria Leikola

Matkan määränpää: Norja ristiin rastiin

Matkan ajankohta: 23.10-29.10.2010

Koska reissuun lähti kaksi Mariaa, tässä matkakertomuksessa seikkailivat Leiksa ja Heltsu.

Päivä I lauantai 23.10.

Lähtö oli aikaisin aamulla. Koska edellisen yön yritykset vaihtaa talvirenkaat killan isännän autoon olivat epäonnistuneet, lähdimme lentokentälle Heltsun autolla. Lentomatka sujui mukavasti ja saavuimme Trondheimiin minuuttilleen ajoissa. Lentokentältä menimme bussilla Trondheimin keskustaan, jossa emme kuitenkaan tienneet mihin pitäisi mennä tai kenelle soittaa, kun yhteinen tapaamisemme olisi vasta muutaman tunnin kuluttua. Päätimme siis syödä pizzat paikallisessa Kotipizzassa ja miettiä miten jatkaisimme.

Päädymme menemään oluelle opiskelijatalossa olevaan publiin ja kohta keräsimmekin ympärillemme muitakin matkailijoita. Pian paikalle saapui myös ensimmäinen norjalainen, joka oli yksi matkan järjestäjistä, mikä taas tarkoitti ilmaista olutta! Pian kaikki pääsivät paikalle ja olimme valmiit suuntaamaan ensimmäiseen yöpaikkaamme; paikallisten Vuorimiesten mökille, joka sijaitsi n.4 tunnin ajomatkan päässä lumisen vuoriston syövereissä.

Ensimmäisen illan ohjelma oli hyvinkin yksinkertainen; syöttää meille hampurilaisia, juottaa meille olutta ja katsoa mitä tapahtuu. No mitähän siinä tapahtuu, kun tarjolla on määrättömästi olutta ja melkein kaikille niinkin eksoottinen asia kuin sauna. Mökin vieressä oli myös uimakäyttöön soveltuva oja, johon Heltsu ja Leikskin saatiin ylllytettyä. Vesi oli kylmää ja sitä oli vähän, mutta viikko oli kuitenkin alkanut erittäin lupaavasti.

Päivä II sunnuntai 24.10.

Seuraavana aamuna menimme viereissä olevaan vanhaan kuparikaivokseen. Se oli aloittanut toimintansa joskus vitun kauan sitten, se oli silloin saastuttanut vitusti ja tuonut omistajilleen vitusti rahaa. Hieno paikka sinänsä ja opas jopa viihdytti meitä torvisoittoesityksellä. Kaivoksen jälkeen lähdettiin kiertämään lähellä olevaa historiallista kaivoskylää. Lähtiessä matkan järjestäjät tekivät virheistä vanhimman ja kysyivät: "Kuka puuttuu? Ei kai kukaan." Niinpä saksalainen Mario jäi matkasta, eikä nähnyt poropatsasta tai vanhaa rautaruukkia. Marion istuessa mökillä, me muut kisailimme siitä, kumpia mahtuu enemmän puhelinkoppiin, tyttöjä vai poikia. Tytöt voittivat 10-9.

Illalla oli jälleen tarjolla ruokaa ja olutta. Leiksa kovin koitti luontonsa pakottamana livahtaa keittiöön auttamaan, tuloksetta. Ruoan jälkeen oli vuorossa erilaisia kilpailuja, joissa joukkueet vastailivat tietovisoihin ja kehittivät näytelmiä erilaisten teemojen puitteissa. Palkintoina oli norjalaisten omakeittämää johonkin karkishottiin naamioituna. Heltsu taisi olla voittajajoukkueessa. Tässä

vaiheessa Leiksa oli niin häviönsä murtama, että oli pakko alkaa ryyppäämään norjalaisten oluita, joiden makuun oli jo edellisenä iltana sopivasti tottunut. Loppuillan tapahtumista onkin sitten vähemmän muistikuvia. Varmaa on kuitenkin kolme asiaa:
-jossain välissä saunottiin jollain porukalla
-pöydillä tanssittiin, lattialla ei niinkään
-eräät britti ja norjalainen löysivät toisensa, eivätkä olleet ns. ainoita

Päivä III maanantai 25.10.

Maanantain tehdasvierailu kohdistui Hydron alumiinitehtaalle. Se oli suhteellisen uusi tehdas ja siisti paikka, eikä kukaan edes nukkunut kalvosulkeisten aikana. Sieltä jatkoimme seuraavaan yöpaikkaamme, joka oli muutama vuokramökki meren rannalla. Kaikki söivät omissa mökeissään ja kerääntyivät sitten meidän mökkiimme iltaa viettämään. Kaikenlaisia juomapelejä siinä pelattiin ja loppuillasta taisi sohvakin mennä rikki. Kun muut mökkimme asukkaat menivät nukkumaan, Heltsu lähti vielä poikien mökille jatkoille tarjoamaan muutaman kierroksen suomalaista perinnejuomaa fisua. Pojat eivät niin pitäneet mausta, mutta vaihtelu oluelle oli tervetullutta.

Päivä IV tiistai 26.10.

Mökeiltä lähdettiin aamulla liikkeelle hyvissä ajoin ja suunnattiin kohti Ormen Lange -maakaasukentän tehdasta. Kalvosulkeisten aikana saimme kysyä videokonferenssissa geologilta kysymyksiä. Me emme ainakaan keksineet mitään järkevää kysyttävää. Se siitä kaa-sukentästä. Seuraava kohde oli opiskelijajärjestön oma asuntola, jonka kellarissa asuimme koko loppu viikon. Tiputimme tavarat sinne ja jatkoimme matkaa paikallisten järjestämiin bileisiin. Tämän illan ohjelma oli aikaisemmista poikkeava siinä, että tarjolla oli muutakin kuin olutta. Leiksan viimeisiä muistikuvia on ensimmäisen jekkubatterinsa reseptiikan selittäminen paikalliselle baarimestarille. Heltsu sentään jaksoi pidempään ja löysi oikein Burger Kingin kautta kotiin.

Päivä V keskiviikko 27.10.

Kärsimysten keskiviikko alkoi maittamattomalla aamupalalla asuntolan ruokalassa. Appelsiinimehua kului litroittain, eikä kukaan koskenut silliin. Aamupalan jälkeen lähdettiin maailman pisimmälle bussimatkalle halki Trondheimin keskustan, joka vei meidät vierailulle suklaatehtaalle. Muutaman minuutin kalvosulkeisten jälkeen kaikki lähtivät kiertämään tehdasta ja maistelemaan suklaata - paitsi Leiksa, joka jäi kokoushuoneeseen, vessan läheisyyteen, opettelemaan paikallista kieltä. Kierros ei kuulemma ollut kummoinen, joten opittu norjan kielen taito oli varmaankin hyödyllisempää.

Suklaatehtaan jälkeen käytiin lounaalla ja pienellä kampuskierroksella, jonka jälkeen pidettiin kongressi. Siellä FX säilyi puheenjohtajana, Wynzestä tuli varapj ja Heltsu valittiin web-vastaavaksi. Kävimme majapaikalla kääntymässä ja menimme takaisin koululle kuuntelemaan muutamaa firmaesittelyä. Muutaman pizzapalan jälkeen men-

tiin yhden norjalaisen kotiin etkoille. Siellä tunnelma oli erittäin tiivis ja booli maistui jälleen. Illan suosituin leikki ei yllättäen ollut juomapeli, vaan korttipeli, jossa kortti tuli siirtää huulilta huulille ilman käsiä. Tietysti, jos kortti tippui jollain välillä, piti pelaajien pussata. Piakkoin jatkettiin Trondheimin yöhön ja siitä jo tutun kaavan mukaan Burger Kingin kautta kotiin.

Päivä VI torstai 28.10.

Toiseksi viimeinen päivä aloitettiin kierrellen Trondheimin nähtävyydet, jonka jälkeen otettiin vesibussi katsomaan Lyng Drillingin tehdasta. Siellä siis valmistettiin öljynporauksessa käytettäviä poranteriä. Niissä oli timanttiosia. Kaikki olivat väsyneitä, mutta emme nukkuneet. Lyngiltä jatkoimme olutpanimolle, jossa maisteltiin oluita ja esitelmöijä oli varmasti itse koemaistanut jokaisen tölkin, jonka meille antoi.

Panimolta jatkettiin paikallisten Vuorimiesten puheenjohtajan kotiin etkoille. Siellä kaikille valmistettiin upeat gladiaattoiasut, ts. toogat lakanakankaasta. Yhdelle britille ei riittänyt toogaa, joten hän lähti Lumikki -asunaan liikenteeseen. Näin pukeutuneena jatkoimme siis valloittamaan Trondheimin yöelämää, joka ei ollut kovin vilkasta. Ilta oli silti onnistunut, sillä muutama paikallinenkin oli sonnustautunut gladiaattoriteeman mukaisesti, eikä juoma loppunut kesken baarista. Kotiin lähdettiin jo tutun kaavan mukaan, Burger Kingin kautta.

Päivä VII perjantai 29.10.

Perjantai alkoi geologian tutkimuslaitoksella. Kaikki olivat kuolemanväsyneitä ja esitykset olivat kuolemantylsiä. Useat nukkuivat, jotkut jäivät kiinni. Viikon tylsimmän vierailun jälkeen mentiin illalliselle torniin ja siellä oli viikon parasta ruokaa. Piakkoin syömisen jälkeen oli jo lahjojenantotilaisuuden aika. Me saimme aloittaa ja sehän passasi. Olimme tuoneet lahjaksi kiltakrääsää, Taskumatin ja tietysti viinaa. Kaikki järjestäjät saivat maistaa fuisua, jallua ja minttua, eikä kukaan aavistanut pahaa. Katsellessani muita antamassa lahjojaan maa maan jälkeen, mieleeni tuli meidän oma Kotimaanpitkämme ja se lahjojenjakotilaisuus, jossa minä olin sillä häviäjien puolella pöytää. Tilanne on varmasti näyttänyt hyvinkin samalta molemmilla kerroilla ja varmasti kaikilla muillakin ISW:illä ympäri Eurooppaa. Helvetin sekasinhan ne sitten oli. Hieno perinne, ei muuta voi sanoa.

Kaikki lähtivät hyvin marinoituina mielellään nukkumaan jo puoilita-aan, etenkin me ja Aachenilaiset ihanan klo 3.15 aamuherätyksen takia.

Päivä VIII lauantai 30.10.

Muutaman tunnin yöunien jälkeen raahauduimme bussille aivan liian aikaisin aamulla. Päivällä kierreltiin Kööpenhaminan nähtävyyksiä pitkän lentovaihdon ajan. Paluumatka sujui hyvin ja kyytimme jopa saapui lentokentälle. Kaiken tämän jälkeen Leiksa meni suoraan Geprositsien keittiöön ja Heltsu taas sitsaamaan. Sekin oli hieno ilta, vaikkei ISW:n piikkiin menekkään.

Kaikki alkoi kylmänä maanantaiaamuna lafkamme pihalta. Otimme suunnaksemme Harjavallan, jossa pääsimme tutustumaan Norisk Nickeliin ja New Bolideniin. Molemmat firmat tarjosivat perinteiset kalvosulkeiset kakkukahvien kera, sekä tehdaskierroksen.

Iltaa vietimme Tammen leirikeskuksessa isäntien kanssa, eikä ruoasta tai juomasta ollut pulaa. Saunomisen jälkeen sitkeimmät meistä päättivät tehdä selvää avonaisista viinipulloista, joita epäonneksemme oli enemmän kuin niitä sitkeitä. Jälkikäteen sain kuitenkin kuulla, että prosessi oli ke tänyt aamuun asti.

VANHOJEN EXCU

TAI MITÄ SIITÄ MUISTAN

Havahdun. Seison aamiaisjonossa hedelmäkauha kädessä. Outoa epätarkkuutta ja joudun turvautumaan vierustoverini apuun. Hämmästykseni huomaa olevani asiallisesti pukeutunut, vaikka toki olin unohtanut pyjaman vaatetukseni alle. Päivän emäntä aloittaa esittelyn ja kertoo meidän olevan Outotec Researchillä

Porissa. Joidenkin mielestä saattaisi tuntua turhalta näyttää kuvaa rakennuksen sisäänkäynnistä, josta oli juuri hetki sitten kävellyt sisään, mutta kohdallamme se oli täysin aiheellista. Vieraiden kunnon huomioon ottaen esittely kesti hieman tavallista pidempään ja huoltotaukoja oli tavallista enemmän. Labrakierros oli monille meistä haaste, mutta selvisimme siitä kunnialla. Muutamien yllätykseksi löysimme jopa omat päällystakkimme esittelykierroksen jälkeen.

Luvatan esittelyn aikana olimme jo hieman alavireisiä ja ajatus nokosista bussissa alkoi houkuttaa. Tehdaskierroksen esittelyn kuulimme langattomista kuulokkeista, joka mahdollisti hieman rauhallisemman tahdin ja isomman hajuraon kanssakuuntelijoihin. Kotimatkamme osalta kuljettaja oli erityisen kiitollinen siitä, että emme sotkeneet bussia, vaan istuimme hiljaa paikoillamme... Erittäin hiljaa...

Tekniikan YO Veikko "W" Väliha on taas kiskonut bönthöä pikkutunneille asti. Herätys tapahtuu kiltikselä ja vuosijuhliin aikaa tunti...

Veikko nappaa myrkyt vessan darraboksista, ajelee turpansa, pesee hiuksensa kraanan alla ja heittää kirveet kainaloon...

ja krapula taittuu!
(ainaski vähä)

vkj
ei
ilm
kti
kii
okn
sv
seo
nni
tja
iää
eka
tääl
puo
lent
aai

Kiltahuoneen naulakosta saat tuxeedot päälle ja kovat kaulaan! Kannattaa myös vilkuilla löytötavaraboksista rytkyjä ylle. Toimitus ei suosittele löytiksen alusvaatteita, paitsi tosi teräsmiehille!

Veikko vilkasee krapulapornojen ohella tulevat bussit takkapääteeltä! Nyt Veikolla alkaa olla jo homma hanskassa.. kirjaimellisesti.

**JAJAJOISSA
JUHLISSA!**

KOKEILE EDES NÄITÄ!

Listasimme lisäksi viisi kesän kuuminta asentoa.

MARJAN- POIMINTA

Pyydä miestäsi ottamaan sinut keskellä metsää. Lisäpisteitä katselevasta karhusta.

DAS BOOT

Heittäytäkää hurjiksi mökkirannassa ja kaivakaa uimapatja esiin kelluntaharjoitusta varten.

AURINGON- PALVOJAT

Kiipeä miehesi syliin ja pyydä häntä viilentämään kuumottavia paikkojasi.

LEMMEN LAKANA

Kiipeä kumppanisi syliin ja pidä lujasti kiinni. Anna miehen hoitaa keuhkasi.

JÄLKIRUOKA- LUSIKKA

Romanttinen piknikki ei kaipaakaan lopetusta kuin tunnelmallisen syvänojan.

"Huilitunti"

"Kahvitauko"

"Seksisakset"

"Kuhina kaapissa"

"Aallontekijä"

"Ajotunti"